

Când dușmanul dușmanului tău este poate mai mult decât prietenul prietenului meu...

Cezar Adonis
Mihalache

Fie și al unuia, nu definit istoricește, nu împărțind valori și aspirații comune, ci strict al unei necesități conjuncturale dată de re poziționările de pe tabla de șah a noilor „noi ordini mondiale”... Pentru că, de fapt, aceasta este situația felului în care marile puteri încearcă să re seteze regulile și configurațiile zilei de mâine... Nu doar a unei ordini mondiale post cutumiare, ci a mai multor „caste” imperiale încercând să se definească și, mai ales, să acopere cât mai mult față de poziționările anterioare... Și nu este nimic straniu în încercarea de setare globală, cel puțin a unei părți din acest global, de concentrarea a unui pol al unui „mai aproape decât aproape” între China și Uniunea Europeană... Nu este nici măcar surprinzător felul dual, aproape în oglindă, de încercare de așezare „în tandem” la masa lumii, atât a Chinei, cât și a UE... Și una și cealaltă aproape la fel de convinse, dacă nu de normalitatea necesității unei asemenea platforme de colaborare în colaborare (mai degrabă Bruxelles-Beijing decât invers), cel puțin de oportunitatea unei apropiieri date de impulsul taxelor vamale dinspre Satele Unite... Mai ales că, momentul în sine este aproape un „feng Shui” al unui dorit (de fapt, așteptat – dinspre o parte a Europei, pândit – dinspre China) context armonice între cele două, care vor avea un jubileu aniversar „tovărășesc” unic: împlinirea unei jumătăți de veac de la stabilirea relațiilor diplomatice China-CE (UE)... Adică, scuza necesară (nu perfectă, e adevărat!) dacă încercarea de constituire a unui pol comun cu mult dincolo de limitele celui mai extravagant transnațional comercial, financiar, economic, chiar de importuri/exporturi de resurse și materii prime de până acum, va eșua... Iar oportunitatea este dată de scuturarea tablei de șah de către „unchiul Sam”, prea puțin „disecată” din per-

spectiva scopului ei real: provocare ori stârnire către reorganizarea globală în trend cu noile vremuri... Cu noile vremuri ale unei vechi ordini mondiale ce va deveni nouă dar nu neapărat doar prin re așezarea geo-strategică a marilor puteri...

Privind dinspre Beijing, scopul unei asemenea invitații de „pol” China-UE (nu în harta lumii, ci de-a dreptul peste ea!) are în ea și o notă ironică a felului în care Europa s-a schimbat, fiind pe cale să de vină mai stat în stat (de la acele state în statusul unei familii unice) chiar decât China... Dar, departe de a mai avea timp să analizeze o asemenea ironie înalt diplomatică, aproape o satiră, Bruxelles-ul privește spre China cu jind în încercarea de a stăvi presiunile „unchiului Sam”... Fără a analiza, la rândul-i, dacă nu cumva este vorba despre o cacealma împotriva ei pusă la cale de cele două mari puteri... Asta și pentru că UE și-a forțat rolul (rostul și prestața de altă dată fiind oricum erodate de mulți ani) printr-un narcisism specific, refuzând să conștientizeze, dacă nu faptul că poate nici nu mai este cu adevărat la masa celor mari, cel puțin apariția pe lângă „scaunul” ei a unor noi jucători... Ori dacă nu este deja vorba despre o manipulare, prin ispiti comerciale aparent salvatoare pentru ea, de a accepta realitatea impusă de aceia care o folosesc pe post de tură în schimbarea locului de pe tabla de șah...

Pe de altă parte, nu este mai puțin adevărat că o eventuală punte „imperială” între China și UE va avea măcar un efect pozitiv... Forțarea Bruxelles-ului de a se re poziționa în războiul din Ucraina... Și de a

reevalua sancțiunile impuse Moscovei... Asta dacă va vrea „grantul” unei apropieri de un „prieten” (China), având la rândul-i propriul prieten (Rusia), și a nu risca să devină un cal troian al prietenului dușmanului ei... Mai ales că UE pare dornică să se avânte într-un asemenea colportaj al disperării, și protejeze industriile interne, nu doar din cauza naturii ei economice de mâine, ci și pentru a-i bloca pe alții pentru consumatori. Unul dintre cele mai vizibile efecte că, dacă nu se afirmă în construcții similare deja cu aceeași tablă de șah, asta

Atunci când pro nu înseamnă că alte state dusele importate sunt (puteri) lipsesc... De la o Mare Britanie, trăgându-și singură după ea scaunul ieșirii din UE pentru a- „în-trona” la masa noilor noi ordini mondiale, la o Turcie de cumpărare și, în final, la o configurându-și propriile „imperii” (cu Rusia și China)

Aceasta se traduce dar și la o Franță care, dacă printr-o încărcare financiară nu va avea cuvântul decisiv suplimentară, în special pentru deciziile UE va face in- trul gospodăriile cu venituri tempestiv ceea ce știe mai mici, care depind de probine: va încurca mersul dusele accesibile.

Taxele vamale „napoleonian”... Sunt afectează nu doar prețurile, mișcări în, nu nisipurile și structura pieței. Aceste mișcătoare ale lumii de pot conduce la distorsiuni până mai ieri, ci deja în care favorizează industrii „apele curgătoare” (dar la fel mai puțin eficiente, în detrimentul celor care ar putea suroase) dinspre și înspre oferi produse mai bune la puncte cardinale care, până prețuri mai mici. De exemplu, mai ieri, nu erau doar de un producător local care neînchipuit, ci și imposibil de beneficiază de protecție prin contextualizat, fie și formal taxe vamale poate deveni diplomatic, fără a da foc comod și mai puțin inovator, lumii. Acelor resturi de lume având mai puțin stimulent să care, astăzi, încearcă să se îmbunătățească produsele salveze pe sine, dar nu sau să reducă costurile de neapărat prin sine, ci prin producție.

Impunerea de taxe vamale ridicate nu afectează doar economia națională, ci poate declanșa o reacție în lanț pe plan internațional. Țările afectate de aceste

Inutilitatea taxelor vamale mari în contextul economiei globale?!...

Mihai
Vintilă

Și totuși, într-o lume în care economia devine tot mai interconectată, taxele vamale mari își pierd relevanța. Aceste bariere comerciale, menite inițial să adesea dăunătoare economice de mâine, ci și pentru economia globală și pentru consumatori. Unul dintre cele mai vizibile efecte că, dacă nu se afirmă în construcții similare deja cu aceeași tablă de șah, asta

Atunci când pro nu înseamnă că alte state dusele importate sunt (puteri) lipsesc... De la o Mare Britanie, trăgându-și singură după ea scaunul ieșirii din UE pentru a- „în-trona” la masa noilor noi ordini mondiale, la o Turcie de cumpărare și, în final, la o configurându-și propriile „imperii” (cu Rusia și China)

Aceasta se traduce dar și la o Franță care, dacă printr-o încărcare financiară nu va avea cuvântul decisiv suplimentară, în special pentru deciziile UE va face in- trul gospodăriile cu venituri tempestiv ceea ce știe mai mici, care depind de probine: va încurca mersul dusele accesibile.

Taxele vamale „napoleonian”... Sunt afectează nu doar prețurile, mișcări în, nu nisipurile și structura pieței. Aceste mișcătoare ale lumii de pot conduce la distorsiuni până mai ieri, ci deja în care favorizează industrii „apele curgătoare” (dar la fel mai puțin eficiente, în detrimentul celor care ar putea suroase) dinspre și înspre oferi produse mai bune la puncte cardinale care, până prețuri mai mici. De exemplu, mai ieri, nu erau doar de un producător local care neînchipuit, ci și imposibil de beneficiază de protecție prin contextualizat, fie și formal taxe vamale poate deveni diplomatic, fără a da foc comod și mai puțin inovator, lumii. Acelor resturi de lume având mai puțin stimulent să care, astăzi, încearcă să se îmbunătățească produsele salveze pe sine, dar nu sau să reducă costurile de neapărat prin sine, ci prin producție.

Impunerea de taxe vamale ridicate nu afectează doar economia națională, ci poate declanșa o reacție în lanț pe plan internațional. Țările afectate de aceste politici economice pot impune, la rândul lor, taxe vamale și restricții comerciale, generând astfel un climat de tensiune economică. Această escaladare a tarifelor comerciale poate duce la un război comercial, care are consecințe negative pe termen lung pentru toate părțile implicate.

duse și tehnologii, deoarece companiile locale sunt mai puțin motivate să investească în cercetare și dezvoltare atunci când beneficiază de o protecție artificială.

În plus, companiile care își desfășoară activitatea într-un mediu de taxe vamale mari pot fi tentate să se concentreze pe menținerea statutului actual, în loc să caute soluții.

Experiențele țărilor care au adoptat politici de comerț liber arată că eliminarea taxelor vamale poate stimula creșterea economică. Prin facilitarea importurilor, companiile beneficiază de o gamă mai largă de materii prime și tehnologii, ceea ce le permite să devină mai eficiente. De asemenea, competitivitatea crescută pe piață îmbunătățește calitatea produselor și serviciilor oferite consumatorilor, contribuind astfel la creșterea economică generală. Taxele vamale mari sunt adesea mai dăunătoare decât benefice în contextul economiei globale de astăzi. Ele au un impact negativ asupra tuturor prețurilor, distorsionează piața, provoacă reacții internaționale defavorabile și inhibă inovația.

Așadar, este esențial ca politicienii și economiștii să reanalizeze aceste taxe în lumina realităților economice moderne și să opteze pentru politici care favorizează comerțul liber și colaborarea internațională. Numai prin aceste măsuri putem crea un climat economic prosper și sustenabil pentru toți.

Turnătorii de tip securist s-a transformat într-o industrie, puternic subvenționată de stat...

Gheorghe
Pipera

Din 28 februarie 2025, Germania a inițiat un enorm păienjeniș de instituții de consiliere a persoanelor nevricose care, acasă, la lucru, în preajma vecinilor și a prietenilor, sunt agresate, săracii, cu teorii ale conspirației și care nu au apărare contra acestor neamuri și vecini nasoli. Statul îi va proteja pe

potențial tată care s-a filmat când se ruga (în gând...) în fața clinicii la care fosta soție făcuse un avort, sau o fostă logodnică, rămasă singură după ce logodnicul a fost ucis într-un accident cauzat de un afgan beat, și care a pus pe internet poze cu acest eveniment tragic.

În anii 2021 – 2023, UE a consumat în mod nebunesc suma de 7,4 miliarde de euro pe activitățile unor ONG-uri. Cu acest ocean de bani ONG-urile

viciilor Digitale (DSA), emise de UE în anul 2023, ar fi trebuit să protejeze consumatorii și IMM-urile europene contra dominanței marilor platforme digitale și rețele de socializare, dar a sfârșit prin a deveni armă politică și ideologică, prin intermediul căreia se anulează alegeri, se elimină opinii, se interzic voci publice, sunt ostracizați politicienii non-sistem, totul la inițiativa și la presiunea turnătorilor de profesie, care pretind că ne

încă.

Acel DSA din 2023 face o distincție netă între „trusted flaggers” (notificatori de încredere) și „fact checkers” (verificatori ai faptelor). Notificatorii de încredere trebuie să fie luați în seamă cu prioritate, dar pentru asta trebuie în prealabil înregistrați ca atare la UE.

Nu există decât două ONG-uri românești astfel înregistrate – „Organizația Salvați Copiii”

infrațiunilor grave). Aceste interdicții rezultă din Codul civil român și, respectiv, DSA.

Ce riscă aceste ONG-uri? Acțiuni în anulare a ONG-ului ca persoană juridică, denunțuri penale și despăgubiri. Contractele de colaborare cu platformele pot fi anulate, de asemenea. Finanțările de la ambasade ale unor activități de acest gen, pe teritoriul României pot fi considerate comportament ne-diplo-

nevricoși, iar turnătorii la adresa familiei va fi protejată, confidențială. La fel cum se întâmpla și pe timpul STASI, când la fiecare 83 de cetățeni est-germani exista un turnător, totul e secret, nimeni nu va ști că fiul și-a dat în gât familia sau vecinii, cu excepția organului...

Singura diferență este că atunci, în comunism, nu era vorba de teorii ale conspirației sau de atingeri aduse ordinii internaționale liberale bazate pe reguli, ci de uneltiri contra ordinii de stat comunist multilateral dezvoltat și fidel internaționalismului proletar – hai la lupta cea mare... De exemplu, anul trecut, în Marea Britanie au fost arestați 3340 de oameni pentru ceea ce au scris pe internet. A fost vorba de așa – numitul discurs al urii. De exemplu, un fost soț și

abonate la fonduri europene au umplut lumea până la saturație cu propagandă pro-mască, vaccinare și distanțare, pro-luptă anti-schimbare climatică (da, știu, nu doar sună a oximoron, este oximoron, dar nu ne mai luăm noi de la d-astea...) și, fiți cu mare băgare de seamă, cu lobby politic, inclusiv la adresa euro-parlamentarilor, pentru a fi mai amicali cu nobilele planuri și minciuni ale birocrăției UE.

Evident, ținte predilecte au fost opoziții, dizidenții, negaționiștii etc. – toți au fost strânși digital și politic într-un „cordon sanitar”, pentru a nu contamina cu ideile și opiniile lor neconforme marea masă de nevricoși și supuși.

Nota bene: aceste date sunt oficiale, vin dintr-un recent raport al Curții Europene de Conturi.

Regulamentul Ser-

apără drepturile și libertățile prin restricții de drepturi și libertăți pe motiv de dezinformare și discurs al urii (chestii care, ca un făcut, nu sunt niciodată găsite la progresiști, globaliști și la mass-media „maine stream”, deși sunt vizibile din avion). În baza acestei cutume, s-au creat și au proliferat industrial protocoale de colaborare între platforme digitale și ONG-uri.

Asistăm de ani de zile la pervertirea scopului non-profit al acestor ONG-uri declarat luptătoare pentru drepturile omului în ceva comercial și ceva ilegal. Restrângerea sau eliminarea dreptului la opinie și la vot, pe motiv că ar fi conținut ilegal, chiar dacă opinia nu este informație sau fapt, ci o judecată de valoare, este ilegală, este chiar penală. Și nimeni nu ia atitudine politică sau judiciară. Nu

și „Institutul Elie Wiesel”. În schimb, verificatorii sunt doar tolerați sau, cel mult, platformelor și rețelelor de socializare li se recomandă să colaboreze cu ei.

Ce le este interzis ONG-urilor care produc industrial rapoarte de verificări ale faptelor, raportări și denunțuri pentru „conținut ilegal”, cenzură și influență pro-sistem și anti-opoziții ai sistemului? (i) să nu își pervertească obiectul de activitate exclusiv filantropic în ceva comercial sau politic; (ii) să nu afecteze dreptul la liberă opinie și la vot; conținutul ilegal este o informație falsă ilegală, expres prevăzută ca atare, iar nu o simplă informație falsă și, cu atât mai puțin, o opinie (care nu este expres și limitativ interzisă prin lege – de exemplu, opinii care ar putea afecta grav copiii, ideologii rasiste, terorism, apologia

matic, ostil.

P.S.: „Funky Citizens” are un acord de colaborare exclusivă cu tik tok, pe teritoriul României, dar este și organizația care a reclamat tik tok la UE pentru așa-numita ingerință a unui actor statal, care a determinat anularea alegerilor...

De la filosofie la politică, sau invers...

Petru Jipa

Când am citit Alexis Zorba de Nikos Kazantzakis, am fost surprins de o frază din această excelentă carte: „Am căutat să înțeleg fiecare religie, am umblat în fiecare țară pentru a înțelege religia, dar la un moment dat am auzit că la Moscova este o nouă religie „comunismul” și acolo am rămas cinci ani pentru a înțelege” (am citat din memorie – n.a.). Așa ne este fabricată lumea pe baza unor concepte, la început

influențate de condițiile economice. Aceasta a dus la un tip de politică care vizează egalitatea economică și justiția socială. Diverse curente feministe propun o reevaluare a puterii și a rolurilor de gen în societate, argumentând că politica trebuie să includă perspectivele și nevoile femeilor, promovând egalitatea de gen. Gânditori precum Michel Foucault analizează cum puterea se manifestă în discursuri și instituții, sugerând că politica nu este doar despre legislație, ci și despre formele de control și rezistență în societate.

in viața politică pentru a transforma viziuni și idei abstracte în realități sociale.

Autori precum Platon, în opera sa „Republica”, susțin ideea ca filozofii ar trebui să guverneze, având acces la înțelepciunea necesară pentru a crea o societate mai justă. Pe de altă parte, există și perspectiva ca „politicienii sunt filosofi”.

Această afirmație poate fi interpretată în sensul „ca politicieni”, în calitate de lideri capabili să influențeze și să direcționeze viața socială, sunt nevoiți să dezvolte o

relația dintre filozofie și politică nu este una de ierarhie, ci mai degrabă de colaborare și influențare reciprocă. Atât filozofii, cât și politicienii au roluri esențiale, fiecare contribuind la constituirea unei societăți mai bune. Într-o lume ideală, ambele domenii ar trebui să se alinieze, generând lideri care să fie nu doar executanți, ci și gânditori profunzi, capabili să integreze valorile filozofice în politicile pe care le implementează.

Acum să mă iertați că am făcut o asemenea disertație care doar

posibilitatea de a influența deciziile politice.

Divergențele de opinie sunt acceptate și promovate. Critica rațională. O societate care încurajează critica și dezbateră intelectuală, în care ideile și politicile sunt supuse unor teste și întrebări. Incertitudine și deschidere. Conform lui Popper, cunoașterea este întotdeauna provizorie și supusă revizuirii. Societățile deschise recunosc și acceptă acest fapt, căutând întotdeauna îmbunătățirea. Respinge autoritarismul. Popper se opune regimurilor totalitare care limitează libertatea individuală și care impun o viziune monolitică asupra societății.

Societatea deschisă a lui George Soros. George Soros, investitor și filantrop, a adoptat conceptul de „societate deschisă” în contextul activităților sale filantropice și politice. Viziunea sa este influențată de ideile lui Popper, dar are și trăsături distincte. Soros a investit resurse substanțiale în susținerea democrației în diverse părți ale lumii, în special în regiunile afectate de autoritarism. Organizațiile sub umbrela Open Society Foundations susțin valorile democratice și drepturile omului. Soros a fost adesea criticat de cei care se opun intervențiilor externe în afacerile interne ale țărilor, fiind acuzat de faptul că promovează o agendă internaționalistă care poate submina suveranitatea națională.

În esență, deși ambele concepte de „societate deschisă” se bazează pe ideea de libertate, pluralism și deschidere, Popper pune accent pe principiile filozofice și raționale care trebuie să stea la baza unei societăți sănătoase, în timp ce Soros folosește acest concept ca un cadru pentru acțiuni politice și sociale, economice, contemporane. Diferențele lor reflectă nu doar nuanțele teoretice, ci și abordările practice în fața provocărilor societății actuale. Concluzia: nu mă îmbrac în fustiță, nu mănânc găze dar le protejez, nu lupt pentru război. Dar să fie pace!

filosofice, apoi devin politici și chiar religii. Politica poate fi îmbrăcată în diverse concepte filosofice, reflectând idei despre justiție, putere, libertate și natura umană. Filosofi precum Thomas Hobbes, John Locke și Jean-Jacques Rousseau au propus ideea că societățile se formează printr-un acord între indivizi. Aceasta influențează gândirea politică modernă, în special în ceea ce privește drepturile individuale și responsabilitățile guvernului.

Conform lui Jeremy Bentham și John Stuart Mill, politica ar trebui să urmărească maximizarea fericirii pentru cel mai mare număr de oameni. Această idee poate ghida deciziile politice și evaluarea politicilor publice. Karl Marx a analizat relația dintre economie și putere, susținând că structurile sociale și politice sunt

Aceste concepte filosofice ajută la înțelegerea și abordarea problemelor politice contemporane, influențând nu doar teoriile politice, ci și practicile și politicile implementate la nivel global. Am văzut pe la noi cum politicieni vestiți („care este”) au adus argumente filosofice susținând argumentele lor politice. Cei „văduviți” de asemenea cunoștințe vin cu argumentul suprem, de exemplu: ba pe-a mă-tii. Și așa au explicat totul. Iubirea, încrederea, adevărul, a fost înlocuit cu șarmul lor debordant asemănător cu al batracienilor fără coadă. Dar după ce ajung acolo sus, la ușa lor apare coada.

Relația dintre filozofie și politică este adesea paradoxala. Pe de o parte, putem explora afirmația că „filozofii sunt politicieni”, ceea ce sugerează că gânditorii profunzi și teoreticienii ar trebui să se implice activ

anumită formă de gândire critică și să înțeleagă concepte filozofice pentru a lua decizii informate. În acest context, un politician înțelept nu este doar un executant al voinței populare, ci și un gânditor care trebuie să încerce, să înțeleagă complexitatea societății și valorile umane. În realitate, însă, linia dintre filozofie și politică este adesea estompată. Mulți politicieni au fost și sunt influențați de idei filozofice, dar, în același timp, mulți filozofi rămân la marginea practicilor politice, neputând să construiască realități palpabile, ci doar să ofere o critică teoretică.

Această dualitate sugerează o interdependență între cele două domenii: filozofia poate oferi fundamentul teoretic pentru politicile publice, în timp ce politica poate determina condițiile în care ideile filozofice pot fi testate și implementate. Astfel,

academică nu este, probabil endemică. Adică trăiesc și eu într-un mediu limitat al valorilor, dar mă gândeam la diferența dintre societatea deschisă a lui Karl Popper și la societatea deschisă a lui G. Soros. Diferența dintre conceptul de „societate deschisă” elaborat de filozoful Karl Popper și viziunea modernă promovată de George Soros este semnificativă și se distinge prin concluziile teoretice, orientările politice și implicațiile practice ale fiecărei interpretări. Societatea deschisă a lui Karl Popper. Karl Popper, un filozof al științei și al societății, a dezvoltat conceptul de „societate deschisă” în lucrarea sa „Societatea deschisă și dușmanii ei” (1945). Pentru Popper, o societate deschisă este caracterizată de mai multe etape, Democrație și pluralism. O societate în care indivizii au drepturi, libertăți și

Poate nu doar fără baze militare, ci și fără... consulate și ambasade!...

Cezar Adonis
Mihalache

Nu, nu o să dea Trump „Turul doi, înapoi!”... Nici măcar el nu poate asta... Realistic vorbind, nici nu ar avea cum... Nici prin presiuni diplomatice, nici prin invocarea cutumelor juridico-democratice și nici la nivelul unui „lobby” atent insinuat... Și asta tocmai pentru că s-ar contrazice, într-o eventuală sugerare, mai mult sau mai puțin „punitivă”, a întoarcerii la punctul de restaurare a democrației de după turul întâi, tocmai prin principul juridic democratic pe care l-ar apăra pentru noi. Dar ne oferă, în schimb, numeroase ocazii pentru a ieși singuri în față. Pentru a ne impune prin noi înșine. Pentru că, în valurile de reșezare a lumilor, cel puțin la nivel economic, acolo unde am putea năzui și noi la o „politică”, dacă nu mare, măcar vizibilă (desigur, dacă am avea prin cine), șanse date de mișcările impuse prin taxele vamale ale politicii lui Trump, dar și de posibilele retrageri de pe harta lumii a zeci de ambasade și consulate ale Statelor Unite, am

putea deveni una dintre punțile „de mâine” dintre Europa și Statele Unite... Mai ales că, la drept vorbind, vremurile unei Uniuni Europene utile (ori, măcar, corecte cu noi) au trecut... Atât ca libertăți de exprimare, de reprezentare electoral democratică, de alegeri economice, fiscale, financiare libere... Deja, UE ne-a pus o botniță peste multe dintre libertățile civile, electorale, decizionale, ca

opinii și ca libertăți de exprimare inclusiv istoriografice, toate transformate „otova” în delict de opinie oricând culpabile penal... Apoi, economic, suntem tot într-o lesă... Pentru că nu ne mai putem dezvolta decât exact cât ne permite Europa prin fel și fel de planuri de „reziliență”... Dar și financiar, și fiscal, suntem tot la mâna UE, iar faptul că șefa

Băncii Central Europene, care este totuși o instituție a Europei, a membrilor uniunii, și-a permis să ordone statelor europene, care au anunțat că vor să negocieze individual cu Trump, să cedeze fără discuție, și integral, Bruxelles -ului dreptul de negociere privind taxele vamale ale președintelui american (chipurile, pentru un răspuns unitar al Europei) denotă faptul că lațul în Uniunea Europeană se

ropene, este mai aproape decât am vrea să credem...

Și da, este o strânsă legătură între taxele vamale ale lui Trump și zvonurile că SUA vor să desființeze zeci de consulate și ambasade... Și nu, nu din cauza costurilor și a inutilității unora dintre acestea din perspectivă logistic-strategică, aparent cel puțin în contextul zilei „de mâine” (al lumii de mâine, al noii ordini mondiale), ci pentru că

„comun” tot mai peticit al UE...), multe țări europene rămânând supuse, chiar servile, unei structuri care nu le mai oferă nici o libertate: nici economică, nici decizională, nici democratică și nici măcar ca exercițiu electoral real... Ba, probabil, „unchiul Sam” a decis deja locurile din UE unde vor mai rămâne ambasade și consulate ale Statelor Unite... Și este la fel de posibil ca Budapesta să nu fi ratat nici această fereastră de oportunitate, jucând și această carte a posibilității de a avea, nu doar ambasadă și consulat american în Ungaria, dar și „licența” de a reprezenta, la o adică, statele europene încă mult prea supuse deciziilor de la Bruxelles și care ar putea fi taxate de SUA și prin retragerea cel puțin a unor consulate... Evident, într-un context al zilei de mâine, dar, mai ales, al lumilor de mâine (cu tot cu noile lor ordini mondiale) în care protectoratul la care lucrează Budapesta pentru a cuprinde (și) Transilvania, să înceapă să-și prelingă mazăga și dinspre acest punct...

Campania debilizilor și Cârlanu lui Ion Iliescu...

Viorel
Patrichi

Cred că mulți români își amintesc cum a bulversat Nadia Comăneci toată lumea gimnasticii. Sovieticii se manifestau pe față, ei preferau să iasă campioană Katarina Witt din RD Germană, dacă nu putea o rusoaică de-a lor. Americanii digerau greu victoria unei românce contra puterilor lumii din gimnastică. Li s-au „defectat” și ordinatoarele, dar totuși nimănui nu i-a trecut prin cap s-o descalifice pe campioană ca să urce pe treapta cea mai de sus de pe podium o sportivă fără acel farmec dumnezeiesc, cu care a fost hărăzită Nadia. Ei uite că în politică se poate, tovarăși, ca pe vremea Annei Pauker: îl rașchetezi pe campion ca să ajungă în vârful parului o secătură de-a ta... Mare mi-a fost uimirea să aud chiar din gura lui Victor Viorel Ponta că, pe când era el premier, a intervenit „peste ISU, peste structurile statului” și a ordonat noaptea, ca un tâlhar, să se deschidă Porțile de Fier ca să nu inunde Belgradul, înecând la

propriu și deliberat satele din România. „Fă Doină, fă, ai venit și tu la inundații?!” De unde să știe Doina că Mătu (nu Piscuțu, că e prea dulce) a dispus inundarea satelor noastre de pe malul Dunării? „Au fost inundate niște sate acolo, coșmelia lui Dinescu de la Cetate, dar i-am dat despăgubiri, am plătit pagubele...” Întrebat de ce a făcut o asemenea gogomănie, Cârlanul cel roș a zis că așa a dobândit cetățenia de onoare din partea Serbiei. Adică, el avea ce-avea cu onoarea, nu cu șpaga de la Vucici. Că tot pentru „onoare” a semnat să nu ne mai plătească nici Kazahstanul un miliard de dolari pentru Midia-Năvodari, cea mai modernă rafinărie din Europa momentului când s-a construit. Așa cum tot Dottore Ponta a făcut praf și Combinatul Arpechim de la Pitești ca să putem cumpăra îngrășămintă chimice mai ieftine numai de la ruși.

De fapt, Cârlanu a avut un argument greu pentru inundarea satelor românești: „nu putem să uităm că la Belgrad i-a învins lăncu de Hunedoara pe turci. pe Mahomed Cuceritorul. Cum puteam lăsa

va tot strânge... Că presiunea pentru controlul financiar-fiscal al statelor va fi și mai mare prin „afilierea” Băncii Central Europene la camera delictului anti-națiuni de la Bruxelles. Iar perspectiva ca banii statelor membre să ajungă a fi „manageriați” integral de către clica devalizatoare de la Bruxelles, prin „compartimentul” Băncii Central Eu-

amenințarea cu desființarea unor consulate și chiar ambasade va fi un alt instrument de presiune în mâna „unchiului Sam”... Și nu va fi de mirare să vedem astfel de consulate și ambasade desființate chiar în statele Uniunii Europene care nu au avut curajul să inițieze propriile negocieri (deși, ca interes strategic național, acesta prevala frontului

dă de sminteală: „ponta” – mușcă, ouă depuse de muște, dar și de albine. La el însă este vorba despre muscoi, nu de neobositele albine...

Satul Rast, ras de șuvoaiele lui Ponta, a fost reconstruit de Gigi Becali, nu de Guvernul PSD, condus de Mătu, alias Nicolae Titulescu. Acu, dracu l-a pus să-și dea cu tesla, dar dacă tot vă place personajul, el este politicianul de tip nou, nădejdea proțăpită de Adrian Năstase la frontiera statului român contemporan. Il Dottore și-a abandonat soția gravidă ca să se înturlece cu fata popii Ilie Sîrbu, cel împușcat de Nepotu Mătușii Tamara acolo unde nu trebuie. Dinastie constituțională!... Dar dacă nu vă mai place „ponta”, poate alergați spre Mucușor Dan, cel pe care l-am votat și eu de două ori la Primăria din București numai ca să spargem mafia, iar acum vrea să ferească toată România. El este bun prieten cu „domnul Obregia”, unde a stat o vreme în cămeșoi. Informația este certă, dar nu voi divulga sursa niciodată. Cu un asemenea dosar beton, Mucușor Dan este victima

perfectă pentru mafie, la fel ca Teodor Stolojan. (Traian Băsescu chiar a plâns atunci când a aflat cu ce dosar îl șantajează Gușganu Rozaliu pe „dragă Teo”...). Iată de ce se înghesuie toți să-i facă un culoar larg spre Cotroceni. Au căzut ca secăturile și cei de la URSS, care au renunțat la Elena Lasconi, care totuși a ajuns în turul al doilea. Neam de neamul lor nu va mai ajunge acolo... Georgică Simion are necazuri mari pe-acasă: camaradul Claudiu Târziu l-a pălit la rădăcină și a plecat să facă „un partid mai bun”. Ar mai fi și „fata de pe centura politicii”. Oricum, e mai coewrentă decât Nicușor Dan. Mare păcat că Daniel Funeriu se pierde în aceste târâțe pentru porci...